

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ז' באב תשפ"א - (16.7.21)

ציירה חנה הורן-הקהל ז"ל

ציור הבית של משפחת בטר בנווה דקלים

שבת פר' דברים, שבת חזון

כניסת השבת – 19:25 צאת השבת – 20:29

1466

לשנות כדי לשנות / אייל זנה

היתה ונותרה משימת המנהיגות הקשה ביותר של משה רבנו, והוא עסק בה עד יומו האחרון.

אם רוצים להוביל 'שינוי' בהתנהלות האישית והציבורית, צריך 'לשנות' – לחזור 'על הראשונות', לשוב ולשנות בהתמדה ובסבלנות פעם אחר פעם עד אשר יושג השינוי המיוחל, יוטמע כטבע שני, ויהפוך להיות הרגל.

רוב השינויים לא מושגים במהלך חד-פעמי, וככל שמדובר על שינוי גדול יותר, כך צריך 'לשנות' יותר פעמים כדי להפוך אותו להרגל. כך גם בתחום התודעת. כדי להטמיע מסר בתודעה האישית והציבורית, צריך 'לחזור' עליו פעם אחר פעם, למרות שמדובר בדברים 'נדושים' וידועים, שאין בהם חידוש. פרשת דברים נקראת בסמוך לתשעה באב. נדמה שאין מי שאינו יודע שבית המקדש נחרב בגלל 'שנאת חינם' ועתיד להיבנות מתוך 'אהבת חינם'.

לעם ישראל יש היסטוריה קשה של פלגנות ושנאת חינם שהביאו לחורבן. אנחנו גרמנו לעצמנו, ע"י שנאת חינם ומלחמת אחים, מה שגדולי אויבנו לא הצליחו לגרום לנו. לגרום ל'שינוי' ולהתמודד עם 'שנאת חינם' זה אתגר לא פשוט.

על כן בימים הללו באופן מיוחד, חובה עלינו להשמיע את המסר הזה ו'לשנותו' אינספור פעמים.

גם אם יהיו מי שיגידו שמדובר במסר 'נדוש'. לשנות כדי לשנות.

כידוע, חומש 'דברים' נקרא גם 'משנה תורה'. במעמד זה חוזר משה רבנו על חלק מה'דברים' שמוזכרים בחומשים הקודמים; על חלק מהמצוות ועל דברי המוסר, לקראת הכניסה לארץ ישראל.

'משנה תורה' היא מלשון 'לשנות'; ו'לחזור שנית' על התורה – על ה'דברים'. ממנה בא גם המושג 'שינוי' כ'לימוד'.

מהו באמת הצורך לחזור ולשנות באזני העם את ה'דברים'! מדוע נדרש משה לחזור על הדברים הידועים?

מצד אחד, המילה 'משנה' מקפלת בתוכה את המשמעות 'לשנות' אולם יש במילה 'משנה' כפל משמעות. היא מקפלת בתוכה גם את המשמעות של 'שינוי', כי בכל 'חזרה' יש גם שינוי. היא אינה זהה לגמרי לקודמתה, יש בה משהו שונה שהתווסף מהפעם הקודמת. לפעמים יש צורך לחזור שנית על הידוע כבר בכדי להבין אותו בצורה שלמה.

כאשר משה רבנו חזר באזני עם ישראל על ה'דברים', הוא האיר בהם צדדים חדשים ושונים, כפי שמתבקש לרגל השינוי במצב לקראת הכניסה לא"י. (המפרשים עמדו על השינויים שבין ה'דברים' שבחומש 'דברים' לחומשים הקודמים).

אולם יש משמעות נוספת לכפל המשמעות של 'משנה תורה' – בחיבור שבין 'לשנות' לבין 'שינוי'.

ארבעים שנות המדבר על כל המשברים, לימדו כמה קשה לשנות את ההרגלים שעם ישראל קלט בשנות עבודתו במצרים. זו

"ואני תפילתי לך..."

תפילת מנחה בימות החול בשעה 19:40

שבת פר' דברים, שבת חזון

19:25 - הדלקת נרות

19:40 - מנחה

קבלת שבת, ערבית

08:30 - שחרית

לאחר התפילה - שיעור מפי אסף כהן

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

17:35 - שיעור בביה"כ - הרב אילעאי

19:47 - שקיעת החמה, תחילת הצום.

20.29 - צאת השבת.

נושא שיעורו של
אסף כהן:
רחוק מתוק - כרוניקה של
משבר ידוע מראש

נושא שיעורו של
הרב אילעאי:
בבא בן בוטא בבית מקדש
שיעור אקטואלי לערב תשעה באב

20:45 - תפילת ערבית וקריאת מגילת איכה בחדר האוכל.

(הציבור מתבקש להביא את ספרי הקינות מהבית).

יום ראשון - ט' באב

08:00 - תפילת שחרית וקינות בחדר האוכל.

(אנו מבקשים את עזרת החברים בסידור חד"א אחרי תפילת שחרית).

אחרי התפילה:

שיעור מפי הרב אילעאי בחדר האוכל הצפוני:

מה נשתנה "מיום שחרב בית המקדש"?

18:00 - תפילת מנחה, בבית הכנסת.

20:00 - תפילת ערבית, במניינים השכונתיים

20:07 - הבדלה וגמר הצום.

גבאי בית הכנסת

מלף טוב

* ליהודית עוזרי להולדת הנין, נכד בכור לנירה ודני, בן לעדי ורוני.

הלכות תשעה באב (נדחה) שחל במוצאי שבת

1. סעודה שלישית של שבת היא הסעודה המפסקת לפני הצום. בגלל כבוד השבת, מותר לאכול בסעודה זו אפילו בשר ויין.
2. יש לסיים לאכול לפני השקיעה (19: 45)
3. חולצים את הנעליים 25 דקות אחרי השקיעה (20: 20).
4. לאחר צאת השבת (20: 30) יש לומר "ברוך המבדיל בין קודש לחול", להחליף לבגדי חול שנלבשו לפני שבת (לא חדשים מהארון).
5. יש לברך על נר "בורא מאורי האש".
6. בצאת הצום יש לעשות הבדלה (יין בלבד, ללא נר ובשמים).
7. חולים ומי שאינם רשאים לצום, צריך לעשות הבדלה לפני שיאכל או ישתה (במקום יין יש להשתמש במשקה אחר, למעט מים).

הרב אילעאי

הציבור מוזמן לערב שיח ושיתוף

ליל ט' באב, מיד לאחר התפילה והקינות, בחדר האוכל הדרומי

"על מה אנחנו מתאבלים בתשעה באב?"
נקודות מבט אישיות על סוגיות לאומיות

ועדת דת

על כוס קפה עם אביה וניר בטר

ניר ואני מכירים כבר מכיתה ט', היכרות שהלכה והתחזקה. התחתנו כששנינו היינו בשנה השנייה ללימודים. לקראת סיום לימודי לתואר ראשון, כשאני כבר בחודש השמיני להריוני, קיבלה אותי רחל פסטל (לב) לעבודה בצוות בית הספר, ואני מכירה לה תודה גדולה על כך. באותה תקופה פנינו לקיבוץ לקליטה אבל זה לא התאפשר כי "הקיבוץ היה בבנייה" והיה חשש ממחסור בדירות. ירדנו מהרעיון ואז, בסוף השנה הראשונה של תואר שני, כשכבר התארגנו לאופציות אחרות, גדי סימון הציע לנו לבוא לקליטה. בזכות הליווי המסור שלו, הייתה לנו קליטה מאוד נעימה ומוצלחת. הייתה לנו נקודת פתיחה טובה בזכות עבודתי בבית הספר היסודי כמחנכת, ובמרכז הלמידה אצל מזל, וכמובן בזכות הקשר המשפחתי עם משפחת לסלוי.

ניר: נולדתי בנווה דקלים וגרתי שם.

אביה (31), ניר (33) וילדיהם נגה (7) איתן (5) ונעם (3), גרים בדירה מטופחת מבחוץ ומבפנים, בקוטג' המכונה "שלושת הנירים" בזכות שכניהם - ניר יעקבי וניר שריד. יוצאי הדופן בבניין הם משפחת בזק. **אביה:** אני האמצעית מתוך שבעת ילדי משפחת אדרי, ילידת אופקים. למדתי שם יסודי ותיכון (באולפנית) ואחר כך עשיתי שירות לאומי בתל אביב, במשרד ראש הממשלה, בסיוע טכני למערכת הצבאית. זה היה שירות משמעותי ומפתח, לצד חיילות ואנשי המשרד. לאחר השירות, בעקבות המבחן הפסיכומטרי, התפתיתי לבחור במסלול כלכלה וחשבונאות, אבל הלב שלי לא היה שם, וכעבור שנה בחרתי במה שתמיד ראיתי את עצמי עושה: חינוך. עברתי ללמוד בגבעת וושינגטון במסלול "רג"ב" שאיפשר לי מסלול ישיר מתואר ראשון (באנגלית ומתמטיקה) לתואר שני (בתנ"ך).

קריאה וספורט. כרגע אני עסוקה בעיקר בהוראה וכמובן - בגידול הילדים.

ניר: העיסוק המשמעותי ביותר הוא איחוד הצלה: כבר בשנת 2004 עשיתי קורס מד"א וקורס כיבוי אש והתנדבתי בגוש קטיף. מגיל 16 הייתי מאוד פעיל כחובש בפיגועים בגוש ובמקרים לא קלים. גם אחרי הגירוש המשכתי להתנדב בכל מקום שבו הייתי: ירושלים, רחובות ואשדוד, עד שפתחו את הסניף של איחוד הצלה באזורנו. כיום אני סגן ראש סניף חבל שורק. זה מעניק לי הרבה משמעות ואחריות, ואני עוסק לא מעט בטיפוח, גיבוש והעשרה של המתנדבים. אנו נחשפים לא פעם לדברים קשים ולפעמים מלווים את המקרים גם אחרי שהטיפול המידי מסתיים. אגב, בקיבוץ היחס בין מספר האנשים לבין כונן רפואי הוא גבוה, ובעקבות כך, במקרה הצורך אנחנו מגיעים תוך דקה. זו ההזדמנות לשבח את הצוות הרציני והמסור שיש פה, ביבנה. הפעילות הזו ממלאת אותי סיפוק רב וכל המשפחה מעורבת ושותפה בכך.

עיסוק נוסף הוא נגינה על תופים. זה היה חלק ממני וניגנתי בלהקות, אבל כיום אני לא מצליח להגיע לזה, לצערי, ומקווה לחזור לכך יום אחד. בקיבוץ אני בוועדת דת ובצוות אבן דרך שנייה של הבנייה.

אביה וניר: המשפחה המורחבת בקיבוץ, משפחת לסלוי (איילת היא דודה של ניר)

למדתי בישיבה תיכונית בקטיף עד סוף כיתה י'. לאחר הגירוש מגוש קטיף, משפחתי עברה לכאן כאחת מתוך שבע המשפחות מגוש קטיף שהגיעו ליבנה, למשך שלוש שנים, ומכאן עברנו לניצן. הייתה לי תקופה מאוד טובה ביבנה. ארבעה חודשים לא למדתי בבית ספר ועבדתי בגד"ש. את התיכון סיימתי בכוכב השחר. בתום לימודי, למדתי שנה בישיבת "אש התורה" ברובע היהודי, ולאחריה התגייסתי לנח"ל, לגרעין של בני עקיבא, במסלול של שנתיים קרבי ואחר כך יוצאים לפרק משימה, שבה השתלבנו במערכת החינוך באופקים. זו הייתה שנה משמעותית ומאתגרת. לאחר השירות הצבאי למדתי הנדסאי אלקטרוניקה במכללת אשקלון. במקביל, עבדתי כמפעיל בוצרת (קומביין שבוצר ענבים) והדרכת טיולי טרקטורונים באגם ניצנים. בסיום הלימודים עבדתי באלביט בנתניה עד כניסתנו לקליטה בקיבוץ, ומיד התחלתי לעבוד במפעל השימורים. התחלתי כעובד אחזקה והיום אני מנהל במפעל את תחום הבקרה והרובוטיקה, בצמוד לאהוד איתן.

תחומי פעילות ועניין נוספים:

אביה: אני מלווה, יחד עם דבורה כהן, את בנות השירות הלאומי, אנחנו דואגות לכל צורכיהן. אני מאוד נהנית מהעבודה המשותפת עם דבורה. בנוסף, אני אוהבת

וקהילה. יש לי כאב עמוק על מה שהיה ומה שקרה. ראיתי את החורבן של הבית שלי ושל חבריי בגלל שהייתי חלק ממערך הביטחון וקיבלנו אפשרות להישאר חודש נוסף לאחר פינוי המשפחות. כל שנה, 'הנוער לשעבר והנוכחי' של נווה דקלים, נוסע למחסום כיסופים סמוך לתשעה באב ושם צופים לעבר הגוש יחד עם הילדים, ומתפללים שיום יבוא ונחדש ימינו כקדם".

ותודה לאביה וניר שפתחו בפניי את ביתם ואת לבם הרחב. **ראיינה: דינה ספראי**

ומשפחת יעקבי (רני היא בת הדודה של ניר), תורמים להרגשת הבית שלנו, ושמחים שזכינו לגור בשכנות אליהם. טוב לנו בחינוך הילדים, בתרומה שלנו לקהילה, ומבחינה חברתית ותעסוקתית. אנחנו בוחרים, כגישה, לראות את הטוב, ובאמת טוב לנו. זכות להיות חלק מהדבר המדהים שנקרא "קבוצת יבנה".

אנו קרובים לתשעה באב. **ניר מספר:** "יום אחרי תשעה באב הגיעו לבתינו וחילקו לנו את צווי הפינוי. הגירוש הוא אובדן של בית

בית משפחת בטר בנווה דקלים

אנדרטת החמישה / דני הרץ

מחבלים מסוריה ונהרגו. עזריה נקבר בקבוצת יבנה, בסמוך לאחיו, שנהרג גם הוא ממוקש בגבול רצועת עזה. מאז, בכל תשעה באב אנו, חברי כיתתו, עולים לאזכרה על קברו.

בשבוע שעבר הוזמנו לטקס זיכרון ברמת מגשימים, שהיה גם טקס חנוכת "גן החמישה" במלאות 51 שנה לנפילתם. התקבלנו במועדון המושב בכיבוד עשיר, נפגשנו עם משפחות הנופלים ועם חברים, וכמובן שנישאו כמה נאומים. משם נסענו ל"מקום האירוע" בשדות רמת מגשימים – המקום בו עלו על המוקש ובו הוקם גן זיכרון.

הגן מוקף גדר, עם שער מעוצב. בכניסה, גבעת סלעי בזלת שעליה מצבה גדולה לחמשת הנופלים, אף היא מבזלת. בהמשך, תחת צל עצי אלון שניטעו לפני שנים, מיקמו חמישה עמודי בזלת ועל כל אחד מהם תמונה של אחד הנופלים ופרטים עיקריים. על סלע נוסף ניתן

השבוע לפני 51 שנים, נקלעתי למשרד המזכירות, ששכן באותם ימים בבית 4. שם עבדה ידידה פניני ז"ל בקופת הבית. אני זוכר שידידה קיבלה שיחת טלפון מחייל, בן יבנה, ששירת ברמת הגולן. הוא שאל: "מתי ההלוויה של עזריה?" ...

ידידה: "מה? עזריה נהרג? מתי? ככה לא מודיעים דבר כזה!!!"

למען הדור אשר לא ידע, נספר:

רמת מגשימים 1970, מושב צעיר ברמת הגולן שעלה על הקרקע שנה לאחר מלחמת ששת הימים. בצהרי תשעה באב עלו על גיפ חמישה מתושבי היישוב: בנימין כפיר – מרכז המשק, עזריה גינסברג - בן קבוצת יבנה שהצטרף ליישוב, אילנה בולה, תמר דרור ויונה סובר - שלוש בנות גרעין של הצופים הדתיים שהגיעו למושב. הם נסעו לשדות החמניות של רמת מגשימים, שם עלו על מוקש שהוטמן ע"י

לאנשים, מחוייבים להתיישבות המתחדשת בגולן ולתחושת השליחות והקשר שבינו הנופלים לממשיכי הדרך.

השיא היה כאשר קמה לדבר מרים בולה, האמא של אילנה בולה ז"ל, אחת הנופלים. רבים ביבנה מכירים וזוכרים אותה כאחותה של שפרה רוך, ואת סיפור השכול הקשה שפקד את המשפחה הזו. מרים, היום בת 104,

ממשיכה את מסע חייה כאשה עצמאית שמתנהלת עדיין בכוחות עצמה. לאירוע היא הגיעה בהסעה של חברותיה של אילנה ז"ל, אשר שומרות איתה על קשר לכל אורך השנים. היום הן עצמן כבר סבתות. מרים שלפה דף נייר ודיברה דברים היוצאים מהלב ונכנסים ללבבות. התרגשנו שזכינו.

לקרוא את הסיפור. מסביב, הכל מגונן. פרחים וספסלים, מקום שמזמין לבקר, לעשות חנייה עם ארוחה קלה ולחוות פרק בהיסטוריה של תחילת ההתיישבות ברמת הגולן. המיזם היה כרוך בהשקעה גדולה מאד והוקם הודות לנחישותן של שלוש נשים מרמת מגשימים ואבני איתן, שיזמו ורתמו למשימה את כל מי שאפשר, להקמת הגן היפה הזה. לאירוע הגיעו

אנשים רבים מכל רחבי הארץ, וכמובן אנשי רמת מגשימים, משפחות הנופלים וחברים וחברות של שלוש הבנות, אשר שמרו על קשר עם המשפחות לאורך השנים. היה מרגש לשמוע את הדברים שנאמרו ע"י האנשים שקמו לדבר ולהספיד. כולם היו מחוברים למקום,

מרכז למידה - לומדים להצליח

מרתון קיץ לתלמידי היסודי הסתיים השבוע. מטרת המרתון היתה לחזק מיומנויות ולרכוש כלים שימושיים במקצועות שפה, חשבון ואנגלית, לקראת שנת הלימודים הבאה עלינו לטובה, (בייחוד לאחר שנה כה מאתגרת).

הלומדים הגיעו בשמחה ונרשמה השתתפות רחבה. אני רוצה להודות במיוחד לג'ולי באוסי ולאדריאן אסולין על לימוד מהנה וחווייתי ולמור וולף ולצוותים של בתי הילדים על שיתוף פעולה מיטבי. תודה ליהודה יוסף (צ'ף) על הכנסת האורחים הנעימה בבית עקד.

שיהיה לכולנו המשך קיץ נעים ובטוח.

מזל גוטליב

3אתכם לפסל וואאכט פסל

ברכות חמות לסגן שני ברוכי לקבלת הדרגה. שני משרתת כעת כמ"מ בפלוגה מבצעית בחיל התותחנים. שני מסיימת בשבוע הבא את השירות הסדיר, ותמשיך את המסלול שלה בקבע, בעצמאות כלכלית בקיבוץ. המשיכי לעשות חיל, שני!

מזל טוב ליהונתן סולטניק על שחרורו מהשירות בסיירת חרוב ביחידת כפיר וקליטתו חזרה בקיבוץ לשנת בית בגד"ש.

בימים אלה אופיר ריין ואופיר ליברמן בחופשות השחרור שלהם מהצבא. אופיר ריין שירתה כמפקדת תצפיתניות בעזה וחוזרת אלינו לשנת בית בגיל הרך. אופיר ליברמן שירת באוגדת הבשן וחוזר אלינו לשנת בית בגד"ש. ואחרון חביב - יישר כח גדול ליובל סולטניק על קבלת תעודת הערכה על פועלו, הישגיו ותרומתו במבצע "שומר החומות"

וצדת הצירים

אפי הספר יגיע ביום שני בשעות

19:00-7:00

וביום שישי בשעות 15:00-13:00

סיוון לנג

בט' באב החנות תהיה פתוחה בין השעות 11:00-10:00 לקניות דחופות.

בבניין ירושלים ננוחם!

עדנה תדהר

עזרת נשים בתוך עזרת גברים האומנם?! / איילת אריכא

ממה שחשנו, חלקנו, במניינים השכונתיים. המהות החשובה פה היא לא כמה נשים רוצות בזה או כמה נשים יגיעו, כי אולי מי שלא מגיעה היום גם לא תגיע בעתיד, אלא איזו אווירה אנחנו רוצים ליצור בבית הכנסת שלנו.

שינוי כזה הוא אומנם קטן, אך יתן בעיני מענה לנשים שכרגע מתקשות להגיע, נשים מבוגרות ואמהות לילדים צעירים, באירועים משפחתיים כמו קריאת שם, בני מצווה ושבטות חתן. בנות המשפחה יוכלו בקלות יתר להיות חלק מההתרגשות והחוויה, ולא רק כצופות בה מלמעלה. בעיני, בטווח הארוך, שינוי כזה יגרום לכך שבית הכנסת יהיה מלא יותר ומלוכד יותר. וזה יכול להשפיע על הקהילה כולה.

צריך להבין ששינוי כזה הוא תהליך. יקח זמן עד שעזרת נשים כזו תתמלא. מניחה שיש נשים שבאות באופן קבוע לבית הכנסת ולא ירצו בהכרח לשנות את מקומן. אנו פונים דווקא לנשים שפחות מצאו את מקומן בבית הכנסת ואולי השינוי יביא אותן להרגיש יותר בנוח בבית הכנסת. בתקווה שתהיה תמיכה למהלך.

אני כותבת לכם לפני הצבעה בקלפי. יצאתי בתחושה שלא הצלחנו להבהיר כראוי את הסיבה שבגינה ביקשנו את השינוי.

המחשבה לעשות שינוי זה התחילה אצלי עוד הרבה לפני הקורונה, עת היינו בבתי כנסת בחיפה, בירושלים, בתל אביב ובמקומות נוספים בהן עזרת נשים הייתה בסמוך לעזרת הגברים, ולא כצופה מלמעלה, כמו באיזו הצגה. התחושות עימן יצאתי אז היו של חיבור ותחושת שייכות לתפילה. המניינים השכונתיים בקורונה הגבירו תחושה זו, כי הציבור בעצם רוצה מניין קטן, קרוב לבית, משפחתי יותר, אינטימי יותר.

ברור לכולנו שמניינים אלו לא יכולים להתקיים במרחב בית הכנסת.

מצד שני, נראה לי בבירור שבית הכנסת כמו שהוא היום דורש שינוי. בית הכנסת שלנו גדול, יפה, נוח, מרווח ומרשים מאוד. אם הוא היה מלא בשבתות כמו בימים נוראים, אני מניחה שהתחושה הייתה שונה. אך בימי השבת הרגילים, כיסאות רבים ריקים בשתי העזרות ויש מרחק פיזי בין האנשים. מרחק זה יוצר בעיני גם ריחוק אמיתי ותחושות הפוכות

ק. הילה

עמודי התאורה, הרמקולים של ההגברה, המסכים, וזה כשלעצמו תמיד מעורר עניין והתרגשות למה שיתרחש במקום. הרבה מאוד אנשים מחוברים לערב הזה. מעל 50 איש לוקחים חלק על הבמה. כיף לראות אנשים באים לחזרות, לומדים, מתאמנים, מחויבים, מבצעים מטלות. וכל זה, למרות החופש הגדול והחופשות המשפחתיות וכל הפרעות שבדרך. אבל רואים את ההתגייסות והרצינות של כולם. יש צוות הפקה גדול מאוד שחולש על הרבה נושאים. (רחלי וייצמן, שושי זלקינד, יפעת כהן, נדב עמיר, גפן עפרוני, עידו עפרוני). **שיהיה בהצלחה ובהנאה לכולנו.**

על המירוץ לקיבוץ הדתי, שהתקיים ביום שישי שעבר, שמעתם? זהו משה פרויקט שהקיבוץ הדתי מקיים בכל שנה לכיתות ז' בקיבוצים הדתיים. השנה השתתפו 170 בני נוער, וביניהם כמותה ז' שלנו, עם יובל – המדריך של חברת הנעורים. הצוות הכין משחק תחרותי עם אתגרים שונים ומשימות רבות, חלקן מתחום הידע והכישורים אך עיקרם ביכולת לעבוד בקבוצה, לשתף פעולה, לפרגן למתחרים, לזכור שזה רק ספורט ומשחק, להתמודד עם לחץ, דינמיות, תקלות, ואפילו כעסים. אורן קלך, רכז הנוער של הנוער, וטל

משק כנפי פ"ז 5 באוויר, והמדור נכנס לעניינים. עדי, שאלנו את עדי קריק, מה קורה מאחורי הקלעים? עדי: אנחנו עובדים על הפסטיבל למעלה מחצי שנה. זה התחיל לקרום עור וגידים במצב שעוד היינו ספונים בבתינו. קראנו לזה פ"זום". ואיך מתארגנים כעת, כששוב יש חששות? עדי: "אנחנו אופטימיים, עוקבים אחרי המספרים, זה לא בשליטתנו ומקווים לטוב". ומה מיוחד השנה? "השתתפות רבה יותר של כותבים שעזבו את הקיבוץ. מלבד שיר אחד, כל המלחינים הם גם חלק מההרכב המבצע. זה הוקדש לנושא יבנה בגלל שנות השמונים?" בערך. זה אכן מהווה את אקורד הפתיחה לציון שנת השמונים ליבנה. עוד לפני שהחליטו ביבנה איך לציין את השנה, צוות ההפקה קיבל אור ירוק מוועדת התרבות לעשות פ"ז בט"ו באב. ומכיוון שהשנה אנחנו מציינים 80 (גם אם לא ידעו איך יחגגו את האירוע), חשבנו שמתאים לקחת את יבנה כנושא. אחרי שקם צוות שנת השמונים, הוא קיבל את הפ"ז בשמחה, כאירוע פתיחה.

אז מה קורה בחזרות? "יש כבר הרבה התרגשות באוויר, ולמעשה אנחנו בהכנות אחרונות לאירוע. ישנם שבעה שירים חדשים, נפלאים אחד אחד. הבמה תיבנה בתחילת השבוע, ולאט לאט יתווספו לה

הזיכרון, כשנפגשנו עם דינה ספראי והיא סיפרה לנו עליו. היינו צריכים לקרוא עליו ולתמצת תכונות טובות שלו, אותן רשמנו על הדגל שהיה איתנו מתחילת המשחק.

דוגמא למשימה - היינו צריכים להעמיד שמונה מסמרים על מסמר אחד. היה מאוד קשה לעשות את המשימה כי היינו שבעה בנים ומדריך בן, ולא הסתדרנו עם המוטוריקה העדינה.

דוגמא נוספת למשימה - היינו צריכים למלא דלי במים, בלי להזיז את הדלי ובלי להשתמש בשום אביזר או חפץ. יכולנו להשתמש רק במה שהיה לנו על הגוף באותו רגע. לקחנו כובע, הכנסנו אותו למים, והעברנו את כל המים שהיו בכובע - לדלי.

לא היה לנו כל כך הרבה זמן לדבר עם אנשים כי בעיקר עשינו את המשימות והתמקדנו בזה.

האם אתם מרגישים חלק מהקיבוץ הדתי?

אילון: אני מרגיש חלק מהקיבוץ הדתי בזה שאני גר בקיבוץ דתי ושאני משתתף במשחקים האלה של הקיבוץ הדתי. למדתי שהקיבוץ הדתי מורכב גם מקיבוצים מופרטים. הם לא כל כך שונים מאיתנו. יש לנו הרבה תחומים משותפים ונשמח לפגוש אותם שוב בעתיד.

ליון, בת שדה אליהו, בשיתוף עם מרים זרביב, מנהלת אגף חינוך וצעירים של הקיבוץ הדתי, השקיעו מחשבה ועשייה רבה על מנת שהמרוץ יהיה חווייתי, יצירתי, מיוחד ומהנה, וגם מחכים, מעשיר ומחבר לערכי התנועה ומורשתה. כיתה ז' היבנאית היא קבוצה של בנים בלבד, והם זכו במקום הראשון. **גפן עפרוני** ראינה את **אילון עמיר ואחיה רזר על החווייה.**

- איך היה לכם?

אילון: היה מאוד מהנה. היכרנו חברים חדשים. היו בעיקר משימות.

אחיה: היה כיף, עשינו משימות, לא הרגשנו במהלך כל היום שאנחנו מצליחים, אבל שמרנו על מורל גבוה.

תארו קצת את המשימות ומהלך היום.

התחלנו את היום בפארק חדרה, והמשחק התנהל באזור חדרה וקיסריה, והיו לנו כל מיני משימות שהיינו צריכים לבצע. עברנו למשימה הבאה וככה עברנו ממשימה למשימה.

באחת המשימות היה עלינו להגיע לאנדרטת הנח"ל בפרדס חנה, כל קבוצה קיבלה שמות של מספר לוחמים שנפלו ואנחנו קיבלנו את עלי הרטום, ששמענו עליו בעבר במסגרת "רצים לזכרם", המרוץ שקיימנו ביום

פסטיבל הזמר החמישי קבוצת יבנה תשפ"א

הציבור מוזמן לערב הזמר המסורתי,
שיפתח את אירועי שנת ה'80,
למופע שכולו יצירה מקורית יבנאית.

האירוע יתקיים אי"ה אור לי"ד באב,
ביום חמישי (22.7.2021)
במדשאות חדר האוכל.
התכנסות בשעה 20:00
תחילת מופע בשעה 20:30.
בואו בשמחה!

ניהול מוזיקלי | חיים אסנר
בימוי | עידו דגני

המופע בהשתתפות חברים, נוער ובני קבוצת יבנה.

הכנת הגינה הביתית לשנת השמיטה / הרב אילעאי

לקראת שנת השמיטה הממשמשת ובאה, מצורפות הנחיות להכנות הנדרשות בגינה הביתית.

כללי –

1. דיני שמיטה חלים על כל צמח ששתול באדמת הארץ או מונח מתחת כיפת השמים (גם אם אינו מחובר לאדמה). דיני השמיטה אינם חלים על עציצים בתוך הבית וכד'.
2. כעיקרון – מותרות פעולות המיועדות לשימור הצמח שלא ייזק, ואסורות פעולות המיועדות לעידוד הצמיחה והתנובה שלו.
3. פירות וירקות מאכל הגדלים בגינה הביתית בשנת שמיטה, קדושים בקדושת שביעית.

שתילה –

1. ניתן לשתול עצי פרי עד לט"ו באב תשפ"א. אם שותלים את העץ בתוך גוש אדמה מבלי לחשוף את השורשים, ניתן לנטוע אותו עד ראש השנה.
2. עצי נוי, שיחים ופרחים, ניתן לשתול עד ראש השנה.
3. יש לזכור שאין לשתול פרחים עונתיים לאורך השמיטה (מומלץ לתכנן את השתילות בהתאם).

השקייה –

ככלל, מותר להשקות צמחיה בשנת שמיטה. יש שנהגו לצמצם מעט את ההשקיה ביחס לשנה רגילה.

גיזום –

1. יש לבצע גיזומים הכרחיים לפני תחילת שנת השמיטה.
2. במהלך השמיטה מותר לגזום ענפים המפריעים למעבר וכן ענפים חולים.
3. מותר לבצע גיזום לצרכי נוי ויופי.
4. אין לבצע גיזום שמטרתו לעודד צמיחה או להשביח את הפירות.

הדברה –

מותר לבצע ריסוס והדברה של מזיקים בשנת השמיטה.

עישוב –

1. אסור לעקור עשבים בעזרת מעדר וכד'.

2. אין לעקור עשבים גדולים מן השורש באופן ידני, בצורה שתגרום להפיכת אדמה.
3. מותר לעקור עשבים זעירים (שאין להם שורש עמוק).
4. מותר לחתוך עשבים מעל גובה הקרקע.
5. המומלץ ביותר – לרסס בחומר מונע נביטה או קוטל עשבים.

דישון –

1. מומלץ לדשן את הגינה מראש, בדשן המתפרק באופן איטי.
2. במהלך השמיטה יש להימנע מדישון.
3. אם ישנו צורך ממשי וחשש שייגרם נזק לצמח ללא דישון, מומלץ להתייעץ לגבי האופן המותר.

טיפול בדשא –

1. מותר להשקות דשא בשמיטה.
2. מותר לכסח דשא בשמיטה.
3. אין לשתול דשא או להשלים "קרחות" במהלך השמיטה.

פירות, ירקות, צמחי מאכל, תבלינים ועלי תה –

1. צמחי מאכל, פירות וירקות הגדלים בשנת שמיטה - קדושים בקדושת שביעית.
2. פירות העץ – רק פירות שחנטו בשנת השמיטה (משמע, מאמצע השנה ועד לאמצע השנה השמינית).
3. אין למכור פירות אלו, אין להשליכם לפח אלא אם נרקבו, ואין לנהוג בהם ביזיון.
4. לחלק מהדעות יש מצווה לאכול פירות אלו.
5. עלי תה ותבלין שגדלו בשנת שמיטה - קדושים בקדושת שביעית, לכן אין לנהוג בהם ביזיון (יש להניחם בתוך שקית ורק לאחר מכן להניחם באשפה).
6. עלי תה ותבלין, לאחר שהשתמשו בהם, נחשבים כעלים שפג טעמם ואין בהם קדושת שביעית ומותר להשליכם לאשפה כרגיל.

משולחנו של המזכיר / נח חיות

מועצה

בישיבתה ביום רביעי האחרון המליצה המועצה לאספת החברים לאשר לנילי שליסלברג-סרי שנת חופש נוספת.

שרה אריאל הביאה בפני חברי המועצה את רשימת המשתלמים לשנה"ל תשפ"ב. הרשימה כללה 20 חברים מתוכם 6 שמתחילים את לימודיהם בשנה זו. למועצה מובאות לאישור רק השתלמויות שאינן עומדות בקריטריונים של תקנון השתלמויות אישיות ותחבים מפאת אורכן או עלותן. כל ההשתלמויות אושרו ואנו מאחלים למשתלמות ולמשתלמים הצלחה בלימודיהם.

בסעיף האחרון דנה המועצה בנספח בריאות לתקנון צעירים. הדיון היה "ספич" לדיונים הממושכים בתקנון צעירים. את הנספח הכינו שפרה אניקסטר (מרכזת ועדת צעירים היוצאת), דבורית אדר (מנהלת הבריאות) ושמשון מנהל הקהילה. הוא הוכן על בסיס הנספח הישן תוך המלצה לבטל את השתתפות הקיבוץ בעלות החיסונים לטיול בחו"ל והארכת חלותו עד גיל 30 (12 שנה מסיום י"ב). נטע אלטמן הציעה שלושה תיקונים בנספח:

א. להחיל את הנספח על כל הבנים והבנות שלנו, עד גיל 30, גם אם כבר עזבו.

ב. הגיל הקובע יהיה גיל כרונולוגי שאינו קשור בתאריך בו סיום הבן את כיתה הי"ב.

ג. להטיל השתתפות בסך 25% מהוצאות טיפול השיניים בתנאי שההוצאה של הצעיר לא תעלה על 300 ₪ לטיפול בודד.

כל ההצעות של נטע אושרו במועצה והמועצה אישרה את הנספח כולו על תיקונו. ניתן יהיה למצוא את הנספח המחודש בקהילנט.

המטה השיתופי

לפני כשבועיים התכנס אצלנו כנס מזכירים של המטה השיתופי, לראשונה באופן פרונטאלי ולא רק בזום. "המטה השיתופי" הוא שמו החדש של הזרם השיתופי ומבטא את היותו חלק מהנהלת התנועה הקיבוצית. שינוי השם מבטא גם שינוי ביחסים בין הקיבוצים השיתופיים לשאר התנועה הקיבוצית. את הלוחמנות והלעומתיות החליפו הידברות ושיתופי פעולה רבים. היום משותפת לכול הקיבוצים ההבנה שיש צורך להתחדש מצד אחד אך לחזק את הסולידריות והשותפות מצד שני. "קו השבר" הוא השינוי באורחות חיים – שכר דיפרנציאלי -- והוא שמבדיל בין הקיבוצים שנתרו במטה השיתופי (30-40) לבין הקיבוצים שמתקראים "מתחדשים". הקשר עם המטה השיתופי מסייע רבות לבעלי התפקידים בעבודתם. הדילמות הקיבוציות דומות וסיעור המוחות המשותף מניב פתרונות יצירתיים. הקשרים נשמרים באופן שוטף באמצעים דיגיטליים אך המפגש הפרונטאלי היה מרענן ותומך.

שיחת חברים – קליטה וצמיחה

ביום שלישי, כ"ג באלול, 31 באוגוסט נתכנס לשיחת חברים בנושא קליטה וצמיחה. כזכור הנושא הוא חלק מסדר יומן של המזכירות והנהלת הקהילה ולא ניתן לקדם אותו ללא שותפות טובה ומעמיקה של כל החברים. אנו

נפתח את השיחה בהצגת נתונים דמוגרפיים והכרת כלים נוספים שיכולים לסייע בהגדלת ההיצע של הפונים לקליטה ושיפור קליטתם. בהמשך נשוחח סביב שולחנות עגולים על החסמים לקליטה ועל הדרכים להסרתם.

שבוע מצברים...! י"ד-י"ט באב (22-27.8)

פעילויות שבוע המעברים לפניכם. אנא שריינו את התאריכים...

ילדים, נכדים ואורחים - מוזמנים לכל הפעילויות בשמחה!

❖ יום ראשון, י"ד באלול (22.8) - יום וכריט

ההפנינג מיועד לכולם, משפחה, נכדים וילדים.

בשעות 10:00-13:00 בבריכה:

מתנפחים, תותח קצף, פירות וקרטיבים,

ובשעות 14:00-14:00 סרט לכל המשפחה באולם האירועים.

❖ יום שני, ט"ו באלול (23.8) - הצגה לילדים

הצגה מבית אורנה פורת "האוצר שלא נגמר" שתתקיים

בשעה 11:00 באולם האירועים.

❖ יום רביעי, י"ז באלול (25.8) - פעילות סוף החופש הגדול

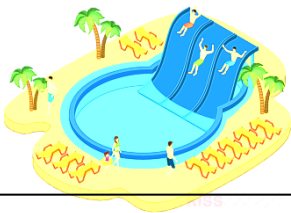
פעילות רטובה ומהנה בצד המערבי של השכונה החדשה. משעה 16:00-19:00.

❖ יום חמישי, י"ח באלול (26.8) - בדשא החופות - פעילות ODT

פעילות ODT במים משלבת שעשועי מדע, טכנולוגית מים ומשחקי מים מרעננים.

תתים ב-3 קבוצות בשעות 10:00-12:30, בחלוקה לפי גילאים.

אחכ"ט לכס בהנאה ובשמחה! צוותי החינוך, הילפי והתרחבות.

להתראות בשמחה

העלייה לתורה של בר המצווה **אילון עמיר** (בן אילה ונדב), תחול בשבת פרי עקב, כ"ב באב (31.7).

תזכורת: לבעלי השמחה יש עדיפות בקבלת דירות אירוח.

לידיעת החברים:

במהלך הקיץ נארח אצלנו את הקבוצות הבאות:

- קייטנת לביא 1 – ט"ז-י"ז באב, 25-26.7 מקשר: אהרון אסולין ☀️
- קייטנת לביא 2 – כ"ד-כ"ז באב, 2-5.8 מקשרת: תמר דגני ☀️
- חניכי ימין אורד – ל' באב – ו' באלול, 8-14.8 מקשרים: איתי ואורית ב.ד. ואייל זנה ☀️
- קייטנת לב בנימין - א'-ד' באלול, 9-12.8 מקשרים: ג'ולי באוסי, גיורא לב ואביה זנה ☀️
- קייטנת לביא 3 – ח'-י"א באלול, 16-19.8 מקשרת: קארן כהן ☀️

הקבוצות יתגוררו בפנימיות התיכון.

קיץ מהנה, נעים ובטוח לכולנו!

בשבת פרשת דברים, שבת חזון וביום ראשון ט' באב – אחות חירום בית סביון.

טלפון חירום 4000, איחוד הצלה *1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

ימי ששי: ב-16/07 – המרפאה סגורה. במקרים דחופים ניתן לפנות לאחות חירום. ב-23/07 – אורית.

ימי ושעות עבודה של ד"ר מיטל דיטש במרפאה:

יום שלישי 20/07 משעה 10:00-13:00

יום חמישי 22/07 משעה 08:45-13:00

לבדיקות דם יש לתאם תור מול המרפאה.

עקב מצב מתמשך של תחלואת הקורונה בארץ, אנחנו מבקשים לחזור ולהזכיר את ההנחייה

להימנע מהסתובבות במקומות ציבוריים במידה ואתם אינכם חשים בטוב {נזלת, שיעול.

הרגשה כללית לא טובה או כל סיבה אחרת}.

וכמו כן, להקפיד על עטיית מסכות בכל חלל סגור, וכל זאת בהתאם להנחיות משרד הבריאות.

כך נשמור על בריאות כולנו.

בריאות טובה, צוות המרפאה

ירושלים של אמצע

יהודה עמיחי

לָמָּה יְרוּשָׁלַיִם תִּמְיֵד שְׁתֵּיִם, שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מַטָּה
וְאֲנִי רוֹצֶה לְחַיּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל אֲמָצֵעַ
בְּלִי לְחֹבֶט אֶת רֹאשִׁי לְמַעֲלָה וּבְלִי לְפָצֵעַ אֶת רִגְלִי לְמַטָּה.
וְלָמָּה יְרוּשָׁלַיִם בְּלִשׁוֹן זֹגִית כְּמוֹ יְדִים וְרִגְלִים,
אֲנִי רוֹצֶה לְחַיּוֹת רַק בִּירוּשָׁלַיִם אַחַת
כִּי אֲנִי רַק אֲנִי אֶחָד וְלֹא אֲנִים.

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com
המערכת : דינה ספראי, טליה גולדנברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.